

Svar (14/7 03)

Forsvarsministeren (Svend Aage Jensby):

Den tyske Radarkommissions rapport er den 2. juli 2003 overgivet til det tyske forsvarsudvalg og i den forbindelse offentliggjort. Det var forventet, at rapporten kunne belyse en eventuel årsagssammenhæng mellem arbejdet med radarer og udvikling af kræft.

Efter den første umiddelbare gennemlæsning er det vurderingen, at rapporten ikke angiver en sådan eventuel årsagssammenhæng. Dog anføres i rapporten, at det ikke kan udelukkes at personel, der tidligere har arbejdet med radar kan have været udsat for ioniserende stråling, der er sundhedsskadelig. På denne baggrund afgiver kommissionen anbefaling af en procedure for håndteringen af sager om en eventuel arbejdsbetinget lidelse i Tyskland. Der er således tale om en række kriterier, der skal være opfyldt for at komme i betragtning til den af Radarkommissionen anbefalede erstatning. Overordnet lægger rapporten dog ikke op til generel anerkendelse/erstatning, men lægger op til individuel vurdering/behandling.

I det danske forsvar er der iværksat en række undersøgelser, herunder senest i juni 2003, hvor det af Forsvarskommandoen blev besluttet at iværksætte en undersøgelse i et samarbejde mellem Forsvarskommandoen, Forsvarets Sundhedstjeneste, Kræftens Bekæmpelse og Arbejds- og Miljømedicinsk Klinik Bispebjerg.

Denne undersøgelse bygger på den nyligt udgivne publikation fra Kræftens Bekæmpelse omhandlende kræfthyppighed fordelt på brancher, hvoraf det fremgår, at politiet og forsvaret har en overhyppighed af visse kræftformer. Det er forventningen, at der med denne undersøgelse vil være mulighed for at afdække årsagssammenhæng mellem arbejdet i forsvaret og overhyppighed af visse kræftformer. Projektbeskrivelsen forventes færdiggjort i efteråret 2003, mens det samlede projekt efter Kræftens Bekæmpelse og Forsvarets Sundhedstjenestes umiddelbare vurdering forventes at strække sig over ca. to år.

I Danmark behandles sager om erhvervssygdomme af Arbejdsskadestyrelsen, herunder spørgsmålet om muligheden for udbetaling af erstatning. Efter den første gennemlæsning af den tyske rapport er der intet i denne, der giver anledning til at anbefale en ændring af denne praksis.

Når rapporten er oversat til dansk, og der har været mulighed for at drøfte indhold samt præmisser for anbefalinger med relevante samarbejdspartnere, vil der være mulighed for at sige mere entydigt, i hvor høj grad rapportens præmisser er gældende for danske forhold (det vil sige i relation til radarsystemer, faggrupper, ekspositionstider mv.).

Spm. nr. S 3862

Til justitsministeren (7/7 03) af:

Peter Skaarup (DF):

»Mener ministeren, at det er rimeligt, at vidner, der stiller op for at vidne i sager om rockerkriminalitet eller anden grov kriminalitet, ikke kan få den fornødne politibeskyttelse?«

Begrundelse

I TV2-nyhederne den 2. og 3. juli 2003 samt af en artikel i Ekstra Bladet fremgår det, at en 35-årig mand er blevet truet, tæsket og på anden vis chikaneret af Hells Angels og deres supportere. Denne chikane af den 35-årige skyldtes, at han sidste år vidnede i retten i Kolding mod to rockertilhængere fra Hells Angels. Disse to blev idømt fængselsstraf bl.a. på baggrund af den 35-åriges vidneudsagn.

Den 35-årige har skiftet navn og er flyttet flere gange. Senest for et par måneder siden er der dukket trusler op mod den pågældende på Hells Angels hjemmeside.

Siden denne besked er der blevet skudt ind af pågældendes vinduer, og han har modtaget telefontrusler, og frygter forståeligt nok for sit liv. Den pågældende mener, at han har gjort alt det, en god borger bør gøre – nemlig stille op og vidne i retten, når han har været vidne til en kriminel handling. Det eneste den pågældende ønsker til gengæld er vidnebeskyttelse, så han kan leve i fred og ikke længere frygte nye overfald fra rockerne eller deres tilhængere. Spørgeren er af den opfattelse, at der påhviler myndighederne et meget tungt ansvar i sager, der drejer sig om beskyttelse af personer, som har modet til at vidne mod rockere og andre organiserede kriminelle bander, idet vidnebeskyttelse er en forudsætning for overhovedet at få borgerne til at vidne i disse sager.